

[Løvig Simonsen]

ninger – Folketingets forhandlinger 1990-91, 2. samling, sp. 3505:

»Danmark har med landets rige og varierede tilbud om kultur, historie, natur, underholdning, oplevelser, aktiviteter, rent miljø, fornuftige priser sammenholdt med kvalitet, god infrastruktur og sikre, velordnede samfundsforhold yderst favorable forudsætninger for en fortsat udvikling af fremtidens turisme.«

Her er ministeren enig i de synspunkter, som fremgår af landsplanredegørelsen fra 1990: »Planlægningsbidrag til et bedre miljø«. Det fremgår heraf, at turismen er eksempel på en planlægningsopgave med tæt sammenhæng mellem natur og miljø.

Det gælder i høj grad for vore kyststrækninger. Derfor er der behov for en kyststrategi, og der er ingen tvivl om, at det haster med at få udarbejdet en strategi, der først og fremmest tager sigte på at beskytte de endnu uberørte kystlandskaber. Det betyder, at funktioner og anlæg, som ikke er direkte afhængige af nærheden til kysten, bør placeres andetsteds, og hertil må vi bruge de nødvendige styringsmidler.

For vi skal gøre os klart, at den turistmæssige interesse for Danmarks kyster vil øges i takt med de kommende års vækst inden for turisme. Allerede i dag har 140 millioner mennesker mindre end 7 timers kørsel til Danmarks kyster. Jeg håber, at ministeren er enig med Socialdemokratiet i, at vi skal beskytte de uberørte kyststrækninger.

I redegørelsen, sp. 3495, skriver ministeren, at »dansk turisme ikke kan udvikle sig, uden at det sker under hensyn til miljøinteresser og en fornuftig fysisk planlægning«, samt at »balancen mellem erhvervs- og miljømæssige interesser skal bevares, samtidig med at turismen . . . på udvalgte og velplacerede steder sikres plads på første parket«. Det forstår jeg ikke. Hvor er det, turismen skal sikres første parket, og hvilke hensyn skal så vige? Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokraterne ikke er imod turisme ved kystområderne, men kan disse anlæg ikke ligge i allerede etablerede områder? Det skylder ministeren Folketinget et svar på.

Det næste, jeg gerne vil opholde mig ved, er de kulturelle muligheder. Ministeren gør jo i redegørelsen opmærksom på, at hver fjerde gæst på museerne er en udenlandsk turist. Ja, ministeren kaldte det ligefrem opsigtsvækkende, at turisterhvervet og museerne har præsteret den

største danske kultureksport overhovedet. Jeg finder det ikke opsigtsvækkende. Det, der er opsigtsvækkende, er, at ministeren ikke er klar over den sammenhæng, der er mellem vort kulturlandskab og vor historie og de oplevelser, vi får derfra, som beriger vor hverdag og giver os ny viden.

Lad mig give et eksempel herpå: Om kort tid åbner Danmarks første rigtig store besøgscenter på Dybbøl, et besøgscenter, der levendegør vor historie i det landskab, hvor begivenhederne udspillede sig. Det bliver en attraktion ikke blot for os selv som danskere, men også for vore mange udenlandske gæster. Et andet vigtigt tiltag er etablering af Margeritrutten, som skyldes en ihærdig indsats fra Turismens Fællesråd og dets formand. Igen er det attraktive sammenkædningen af vor historie og vor kultur og landskabets oplevelsesmuligheder. Til lykke med nyskabelsen!

Jeg er overbevist om, at ministeren deler de synspunkter, som jeg på vegne af Socialdemokratiet her har givet udtryk for. Jeg skal heller ikke sige andet, end at redegørelsen sporadisk giver udtryk herfor, men når jeg ser på redegørelsens afsnit III om målsætning for den turistpolitiske indsats, har jeg svært ved at genfinde disse synspunkter. Ministeren skriver bl.a. (sp. 3497):

»Det er målsætningen på et erhvervspolitisk grundlag og i samarbejde med turisterhvervet gennem igangsættende initiativer at fremme strukturudviklingen i sektoren, således at den ud fra en professionel, markedsorienteret holdning bliver i stand til at levere et tidstilpasset turistprodukt, præget af kvalitet og service.«

Det lyder jo imponerende, men hvad mener ministeren egentlig hermed? Når det drejer sig om markedsføring, er Socialdemokratiet enig i, at der skal ydes en fortsat og forstærket indsats på området, for der er ingen tvivl om, at den hidtidige indsats har været stærkt medvirkende til det forøgede antal turister, vi har modtaget.

Vi er da også enige i, at der skal ske en øget produktudvikling. Ministeren nævner etablering af vandlande, moderne hoteller, luksusferiehuse, kasinoer m.v., alt sammen godt nok, men hvor bliver miljøet, kulturen, landskabet og oplevelsen af? Dette har jo noget at gøre med, hvilke målgrupper vi udvikler turismen for. Ministeren nævner gerne erhvervsturis-